

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΠΑΣΤΕΡ

(Ἀπέθανε τὴν 17ην Σεπτεμβρίου 1895)

ΚΑΤΑ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐνδόξου σοφοῦ **Λουδ.** **Παστέρ**, ἡ Ἐπιστήμη ἀπώλεσε μίαν ὑψίστην μεγαλοφυΐαν τοῦ αἰῶνος μας, ἡ ἀνθρωπότης δ' ἅπασα μέγιστον αὐτῆς εὐεργέτην. Ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος οὐδέποτε ὑπέστη σπουδαιότεραν ἀπώλειαν, διότι ἀλλῶς ποτὲ ἡ ζωὴ Ἀνδρός, κατὰ τὴν ἑξοχὸν φράσιν τοῦ Πενάν, δεχομένου τὸν δαιμόνιον ψυδιοδότην εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, «ὕπῃ ῥξε τοσοῦτον φωτεῖν ἢ γραμμὴ εἰς τὴν βαθυτάτην νύκτα τοῦ ἀπειρώς μικροῦ». Διὰ τοῦ θανάτου του, ἐδόθη ἓν τῶν μεγαλειτέρων φώτων τοῦ 19ου αἰῶνος, ἐξέλιπε μία μεγάλη μορφή, μία ἀληθὴς ἀνευ ἐχθροῦ ἐν τῇ ἀνθρωπότητι δόξα, μέγας μύστης τῆς ἐπιστήμης, ὁ μέγιστος τῶν συγχρόνων συναδέλφων του, ὅστις διήνοιξε νέους ὁρίζοντας ἐπιστημονικῶν διερευνήσεων καὶ ἐνεκαίνιασε νέας ἐποχὰς καὶ νέους περιφανεῖς σταθμοὺς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς διανοίας, φύσις προνομιούχος ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ γέννησις ὁρίζεται διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ὧν ἡ δράσις γράφεται εἰς τὰς δέλτους τῆς ἀνθρωπότητος ἀπάσης, τῶν ὁποίων ἡ φήμη ἐπιπλέει εἰς τὰ κύματα τοῦ χρόνου.

Ὁ **Παστέρ** διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς δι' ἐμβολιασμοῦ θεραπείας τῆς λύσσης, δὲν εἶναι μόνον σωτὴρ τῶν ἀτυχῶν θυμάτων τῆς ὀλεθρίας νόσου, ἀλλὰ κατακτῆσας νέας ὁδοὺς, ἀγνώστους εἰς τὴν Ἐπιστήμην, ἐδόξασε τὴν πατρίδα ἐν ἣ ἐγεννήθη, καὶ εὐηργέτησε τὴν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον, συνέδεσε τὸ μέγα ὄνομά του πρὸς τὰς σημαντικωτάτας τῶν ἀνακαλύψεων τοῦ αἰῶνος, ὑπῆρξεν εἰς τῶν ὑψίστων πρωτεργατῶν τῆς πνευματικῆς προόδου.

Εἰς ὀλιγίστας γραμμὰς δὲν γράφεται ἡ βιογραφία ἐνὸς τοσοῦτον μεγάλου Ἀνδρός, διότι μεγαλοφυΐα ὡς ἡ τοῦ **Παστέρ** μόνον θαυμάζεται καὶ εὐλογεῖται. Εἰσῆλθε ζῶν εἰς τὴν ἀθανασίαν καὶ ἡ ἀθανασία του δὲν ἔχει τίποτε τὸ ἐφήμερον, ἐν ᾧ ἡ ἀποθῆσις του ὀφείλεται εἰς τὸ περιδοξὸν ἐπιστημονικὸν μεγαλεῖον, ὅπερ παρέδωκεν εἰς τὸν κόσμον οἱ θρίαμβοι τῆς πεντηκονταετοῦς ἐργασίας του ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τῆς Ἀνθρωπότητος, ὁ λάμπων ἥλιος τοῦ πλήρους ἐπιστημονικοῦ πνεύματος καὶ φαντασίας Ἔργου του. Ὁ λήγων δέκατος ἑννατος αἰὼν δὲν θέλει νὰ σβύσῃ εἰς τὸ ἀπειρον τοῦ διερχομένου χρόνου, καταλίπων ὀπισθὲν του εἰς τὸν διάδοχόν του τὰ κοσμήματά του. Ζηλοφθονῶν, περιμαζεύει ἀπὸ τοῦδε καὶ προαποστέλλει εἰς τὴν αἰωνιότητα, πάντας ὅσοι διὰ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς μεγαλοφυΐας ἐκλείδαν αὐτὸν καὶ συνέτειναν εἰς τὸ νὰ λάβῃ ἰδιαίτεραν μεταξὺ τῶν αἰώνων αἴγλην καὶ χροιάν.

Τὸ μέγα καὶ αἰώνιον πρὸς τὴν δόξαν ταύτην προσκίνημα, ἀνήκει εἰς τὸ ὄνομα τοῦ **Παστέρ**, ὅστις μεταξὺ τῶν μεγαλειτέρων θεμελιωτῶν μεθόδων ἐπιστημονικῶν, ὑπῆρξεν εἰς τῶν μεγίστων, ἀπὸ δὲ τοῦ Ναπολέοντος ἀνεφάνη ἡ ἐπιβλητικωτέρα προσωπικότης τῆς ἱστορίας, ἥς ἡ ἀκτινοβολία θὰ ᾔηε διαρκεστέρα καὶ μεγαλειτέρα πάσης ἄλλης.

Πρὸ τοιούτου εὐεργέτου ἡ ἀνθρωπότης πάντοτε ὀ' ἀποκαλύπτῃται εὐγνωμονοῦσα, ἰδιαζόντως δὲ θὰ διατηρῇ ἀγήρατον ἐν τῇ μνήμῃ του τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου Γαλάτου, καὶ ἐν κοινῷ αἰσθήματι πόνον, τιμῆς καὶ εὐλαβείας, μετὰ τῆς ἐνδόξου Γαλλίας, θὰ ἐκδηλοῖ τὴν βαθυτάτην ὀδύνην του τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τ' ὁποῖον ἐπίσης ἠσθάνθη αὐτὸ ζωογονούμενον ἐν Ἐπιστήμῃ, διὰ μιᾶς ἐκ τῶν ἀκτίων τῆς φιλανθρωπικωτάτης δόξης τοῦ **Παστέρ**.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΠΑΣΤΕΡ